

РЕШЕНИЕ

№ 2916

гр. София, 30.04.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав,** в публично заседание на 08.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **1730** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 68 от Закона за министерството на вътрешните работи, по повод жалба от адвокат – пълномощник на Е. В. И. от [населено място], против ЗАПОВЕД № 3286з-4404, от 29.10.2018 г., издадена от заместник - директора на Главна дирекция „Национална Полиция” - МВР, с която на оспорвания е отказано снемане на полицейска регистрация, № 4100/06.01.2009 г.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван. С жалбата се признава факта на осъждане, след одобрено споразумение с прокуратурата, по НОХД № 95/2009 г., по описа на РС – Сливница, но се твърди абстрактно, че: оспорваната заповед „е издадена при съществено противоречие с материалноправните разпоредби и са допуснати съществени нарушения на административнипроизводствените правила“, но не се сочи, кои са материалноправните разпоредби и кои процесуални правила са нарушени. Счита се, че полицейската регистрация е следвало да бъде заличена, поради настъпила реабилитация по право, на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 НК.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за законосъобразност на административния акт. Представя доказателства за компетентност на издателя на заповедта. Заявява претенция за юрисконсултско възнаграждение.

Административната преписка се съдържа в приложеното към настоящото дело адм. дело № 1277/2018 г. на Административен съд София – област.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ- ГРАД, след като анализира приложените доказателства и прецени доводите на страните, приема за установено следното.

С искане от 07.09.2018 до директора на ГД „НП“ – МВР (л. 8 от делото на АС София – област) Е. В. И. е заявил желание да бъде заличена полицейската му регистрация, поради реабилитирането му по право за инкриминирано деяние, извършено като непълнолетен. Регистрацията, № 4100/06.01.2009 г. е направена в РУ на МВР – С., за извършено престъпление по чл. 194, ал. 1 НК (кражба), за което е било образувано цитираното по –горе НАХД, приключило със споразумение за налагане на наказание „обществено порицание“. С Предложение от 02.10.2018 г. (л. 26) директорът на Областната дирекция на МВР - С. е предложил на директора на ГД „Национална Полиция“ да не сменя тази полицейска регистрация, понеже „съгласно справка за съдимост, рег. № 15014/11.09.2018 г. (л. 40) лицето е осъждано. В тази връзка ответникът, изпълнявайки задължението си по чл. 170, ал. 1 АПК е представил доказателства за последното твърдение, вкл. протоколното съдебно определение и споразумението с Прокуратурата. Като е взел предвид горните данни, заместник - директорът на Главна дирекция „Национална Полиция“ – МВР е издал оспорената заповед, с която, позовавайки се на цитираните данни е отказал да смене полицейската регистрация, с мотива, че не са налице посочените в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 ЗМВР условия за това.

Жалбата против Заповед № 3286з-4404/29.10.2018 г. е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

Обжалваният административен акт е законосъобразен. Издаден е от компетентен орган, който се е съобразил с административнопроизводствените правила за издаване на акта и правилно е приложил относимите материалноправни разпоредби. Административният орган е извършил необходимите проверки, с цел изясняване на релевантните за случая факти и обстоятелства и така е изпълнил задължението, което му предписва чл. 35 АПК.

Не са на лице основания за отмяна на оспорената заповед. Съдът не споделя изразените с жалбата доводи.

По силата на чл. 68, ал. 1 ЗМВР полицейските органи са разполагали с правомощието да регистрират лицата, на които е повдигнато обвинение за извършено умишлено престъпление от общ характер. При действието на тази норма е извършена и полицейската регистрация № 4100/06.01.2009 г. Материалноправните основания за снемане на полицейска регистрация са регламентирани изчерпателно с разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР и са: 1. регистрацията да е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство да е прекратено, с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс; 3. наказателното производство да е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето да е освободено от наказателна отговорност и да му е наложено административно наказание; 5. лицето да е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници. За процесния случай не е налице нито едно от тези основания. Не следва да се приеме, че: регистрацията, извършена на 06.01.2009 г. в Районно управление – С. е в нарушение на Закона, тъй като е в съответствие с цитирания по- горе текст на чл. 68, ал. 1 ЗМВР, по повод образувано срещу жалбоподателя разследване за умишлено престъпление от общ характер, във връзка с което е бил предаден на Съд, като НОХД № 95/2009 г. на Районен съд – Сливница е приключило със споразумение за налагане на наказание „обществено порицание“. Последното, неоспоримо обстоятелство

обуславя неприложимост и на т.т. 2, 3, 4 от ал. 6 на чл. 68 ЗМВР. През 2009 г., когато е била извършена процесната полицейска регистрация е действала Наредба № Из-1187/26.06.2007 г. за реда за извършване на полицейска регистрация, отменена през 2011 г. С разпоредбата на чл. 4 от тази наредба от полицейска регистрация са били изключени само малолетните лица и непълнолетните, „предадени за прилагане на възпитателни мерки от детските педагогически стаи и комисиите за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни“. Към датата на регистрацията – 06.01.2009 г. жалбоподателят Е. В. И. е бил непълнолетен, но не малолетен и няма данни да е бил предаден на детска педагогическа стая и/или на комисия за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни, за прилагане на възпитателни мерки, след като се доказва да е бил предаден на Съд, по НОХД № 95/2009 г. на Районен съд – Сливница.

Предназначението на полицейската регистрация е използването на данни за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред. Видно е, че законодателят, с ал. 6 на чл. 68 ЗМВР е предпоставил снемането на полицейска регистрация единствено от наличието на обстоятелства, които не са имали като последица ангажиране на наказателна отговорност за лицето. Настъпването на тези обстоятелства (прекратено наказателно производство, влязла в сила оправдателна присъда, освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание) обуславя снемане на регистрацията, защото по същество е отпаднало основанието за извършването ѝ, тъй като във връзка с повдигнато обвинение не е била постановена осъдителна присъда или е било освободено от наказателна отговорност. Положението на жалбоподателя Е. В. И. обаче, не е такова. Реабилитацията, по смисъла на чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. чл. 85, ал. 1 НК не е обстоятелство, предвидено като основание за снемане на полицейска регистрация. Компетентният да снесе регистрация полицейски орган не разполага с оперативната самостоятелност, позволяваща му да тълкува специалния Закон разширително, като сам да преценява, дали да разпорежи заличаване на регистрацията, извън очертаните хипотези. Той действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл. 68, ал. 6 ЗМВР материалноправни предпоставки.

Жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. Този изход на повдигнатия пред Съда спор определя като основателна претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, вр. чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, в размер на 400 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 143, ал. 4 АПК Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от Е. В. И., против ЗАПОВЕД № 3286з-4404, от 29.10.2018 г., издадена от заместник - директора на Главна дирекция „Национална Полиция” - МВР, с която на оспорващия е отказано снемане на полицейска регистрация, № 4100/06.01.2009 г., по описа на РУ на МВР – С..

ОСЪЖДА Е. В. И. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Главна дирекция „Национална Полиция” - МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 400 лв. (четиристотин

лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: